

Passió per divagar

Pòsit de Nadal

Llumets de colors encenen nostres cors. Mestres de primària ensenyen a llegir poemes del bou i la mula a l'Establia. Una mare li diu a la filla que no tindrà beca escolar. El sogre coixeja perquè a l'hospital no el poden operar. L'informe torna a esquitxar l'educació. El director general renuncia a les dietes que li corresponen per a la seva gran gestió. La campanya orquestrada de la temporada ens ha ensenyat a reciclar. Després de netejar els carrers de brossa, escombraran els despatxos. En temps de balanços està de moda córrer. Per recomanació mèdica i per a un viatge a Nova York. Encara hi ha gregaris de luxe. El poder degenera les persones. La burocràcia es mira massa el melic. Als nens i nenes de Síria els han pres tot l'alè. A Síria enterren dos miners. La sirena vestida de curt canta pal platada a la voravia. En una fotografia una dona negra i alta s'abraça amb un noi ros. No totes les mascotes tenen amo. 'Fes als altres allò que vulguis per a tu'. A Mandela li deien covard per donar la mà. Déu va crear el món per amor. "Si vols ser feliç, fes-te jardiner", deia el savi de l'Orient. Preferible ser pobre que ric. Silenci sostingut. Per Nadal, alguna fibra humana, sensible, diferent?

Xavier d'Edimburg

Somnis de joventut

Si alguna vegada aneu a peu pels carrers de Hanoi i veieu dos venedors de bicicletes traginant un parell d'altaveus amb rodes, que els superen en alçada i amplària, potser us preguntareu quina mena de negoci duen entre mans.

La resposta la trobarem al cap d'una estona d'observar-los amb una certa atenció distreta. De cop i volta, del no-res, esclata la música a tot volum. Es tracta d'una base instrumental pensada per cantar-hi a sobre, que engega el cicle vital de la roda de tots els vietnamites, fervents aficionats del Kareoke en totes les seves vessants.

Ple de timidesa i inseguretats, un dels dos adolescents, el que duu la camisa per fora i el serrell acabat en punxes fetes de resines naturals, connecta un micro i fa la prova de so pertinent:

Si, va, no va, Hei, Hou, Bia Hoi.

De seguida una melodia cantada s'enlaira per damunt dels sorollosos motors que, encastats en tota mena de vehicles, creuen la ciutat en totes direccions.

Des de la terrassa d'una cafeteria estant, un és ben lliure d'adquirir algun dels paquets de bicicletes de tots els gustos, que els artistes ambulants oferiran tant bon punt s'acabi la primera cançó.

Queden molts paquets per vendre i encara més cançons per inventar. Fins al final de la jornada no hi ha manera de saber si les il·lusions de joventut que neixen a l'albada, decibel a decibel, resseguiran l'escala de graons imaginaris al ritme creixent de la feina de cada dia, o s'esvainran quan es faci fosc.

Oriol Ambrós Barbany

HUMOR per Jaume Tusell

